- Z. 19.), das Futurum (vgl. Mâlav. S. 16. Z. 12. S. 74. Z. 12.) und das Partic. fut. pass. (vgl. Mudr. S. 20. Z. 7. Hit. S. 58. Z. 22.) gebraucht.
- Z. 11. W. lässt इवं fort. Kâtav. अभिद्रप्यिष्ठा । अभिद्रपा विद्रांसः । प्राप्तद्र-पस्त्रपाभिद्रपा ब्रुथमनोत्त्रयोशित्यम्? (Colebrooke u. Loiseleur Deslongchamps lesen स्त्रद्रप st. सुद्रप) । तैर्गृथिष्ठा स्थिता । अनेन सभापशंसा कृता. Çank. löst das Compositum ebenfalls als Tatpurusha auf, indem er मृथिष्ठा durch प्रच्रुरा erklärt. Man könnte es mit demselben Recht für einen Bahuvrîhi halten: वस्या मृथिष्ठमभिद्रपाः । सा । "Deren grösster Theil aus Gelehrten besteht" und Çâk. S. 20. Z. 6. Kumâras. III. 52. und Hid. I. 19. werden die auf मृथिष्ठ ausgehenden Composita kaum anders gefasst werden können.
- Z. 12. W. कवित st. राधित। C. G. नवेन मारि, mit Vernachlässigung des Sandhi. W. hat नवेन vor नारकेन und schreibt वस्तुना मारि। T. W. नामा st. माल्येन। Den Titel unseres Dramas hat schon Lenz im "Apparatus criticus ad Urv." S. 8., mit Hülfe des Scholiasten Kandraçekhara, zum Theil erklärt. मिनान ist das, woran man Jemand erkennt; vgl. Râm. I. 1. 72. Pâtal. 27. oder Kathâs. III. 72. Ragh. XII. 62. In unserm Drama ist es der Ring, den der König der Çakuntalâ bei seinem Abschied übergiebt. मिनानमक्नतला ist, mit Auslassung des die beiden Begriffe verbindenden Mittelgliedes स्मृत, die am Ringe wiedererkannte oder vielmehr dem Könige wieder in's Gedächtniss gekommene Çak. Von diesem Compositum wird, durch Abwerfung der Feminin-Endung, ein Adjectiv gebildet, das wiederum, mit Ergänzung von नारक, ein Substantiv gen. neutr. wird und ein Drama bezeichnet, das die Ring-Çakuntalâ zum Gegenstand hat. Im Sâh. D. wird das Drama beständig जाकुन्तले genannt, über welche Ableitung Pân. IV. 3. 87. nachzusehen ist.
- Z. 13. W. ग्रस्माभिस्तन्, mit Beobachtung des Sandhi. Kâtav. तत्त-स्मात्सभाया ग्राभित्रवभृधिष्ठत्वात् । प्रतिपात्रं पात्रे पात्रे । ग्रव्ययं (vgl. Pân. II. 1. 8.)। यतः प्रयन्तः । ग्राधीयतां निधीयतां । K'andraç. ग्राधीयतामारोप्यतां । यथा को उपि स्वर्तालादिभको न स्यादिति भावः ।
- Z. 14. C. fügt am Anfange die scenische Bemerkung सञ्जियं hinzu. W. कोळि st. किंपि। Kâtav. scheint परिहोम्रिट gelesen zu haben, da er परिहोग्रते übersetzt. Das Compositum erklärt er auf folgende Weise: सुजिहितः सुन्न कृतः पात्रे न्यस्तः प्रयोगो अभियोगो (अभिनयो?) येन (der die Aufführung geschickten Leuten übertragen hat)। स तयोकः। तस्य भावः सुञिहितप्रयोगता। Anders K'an-

